

41 Я Исусъ рече двама дѣлжника бѣха дѣлжни на едного заемодавца: единъ вѣше дѣлженъ петстотинъ динари, а другъ го педесе.

42 И понеже немаха и двама та да ги плататъ, прости имъ ги и на двама та. Кажми ми прочее, който отъ тѣа двама та ще го возлюки повече.

43 Отговори Симонъ, и рече: мыслимъ, защо оный на когото по много прости. Я Исусъ мѣ рече: правъ си отсѣднѣ.

44 И като се вѣрна къ жена та, рече на Симона: видиши ли тѣа жена: вѣздохъ въ къща та ти, и ни вода на ноге те ми не даде: а тѣа со сажы ми вѣла ноге те, и съ коса та отъ глава та си ги штри.

45 Цѣлованіе ми ты не даде, а тѣа отъ каквото самъ вѣзнулаъ, не престанѣа да ми цѣлѣа ноге те.

46 Ты съ масло глава та ми не помаза: а тѣа ми помаза съ муро ноге те.

47 И заради това ти говоримъ, прощаватъ и се много то грѣхове, защото е возлюбила многъ: а комѣто се прощава малко, по малко люки.

48 И рече и: прощаватъ ти се грѣхове те.

49 И начнаха онаѣ, които седеха съ нѣго да дѣматъ въ себе си: кой е тоа, който и грѣхове прощава.

50 И рече на жена та: вѣрата твоя те спасе: иди си со здравіе.

ГЛАВА 8.

И по това послѣ ходеше отъ градъ въ градъ, и отъ село въ село, проповѣдоваше и благовѣствоваше царство то Божіе: и дванадесе те оученицы съ него.

2 И нѣкои жены които бѣха исцѣлѣли отъ дѣхове злы и волести: Маріа която се наричеше Магдалина, изъ която излѣзѣха седмъ діаволи.

3 И Іванна жена та на Хсзана приставникатъ Ирвдовъ: и Свсанна, и други много, които мѣ сѣгваха отъ свои те имѣніа.

4 И като се стичеше много народъ, и штивахъ при него отъ сички те градове, рече съ притча.

5 Излѣзе сѣкатель да сѣе сѣме то си, и като сѣеше, едно падна при пѣтьтатъ, и потѣпкасе, и птицы те некесны го поклавахъ.

6 Я другъ падна на каменъ, и като проникна изсѣхна, защото немаше влага.

7 Я другъ падна по средъ тѣрнѣ то, и понеже порастоха зледнѣ (и) тѣрнѣ то оудавиха го.

8 Я другъ падна на добра земля, и изникна, и сотвори плодъ стократенъ. Тѣа (притчи)